

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จังหวัดอุบลราชธานี) ศรีราชา บทนี้จะกล่าวถึง

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผล

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1) เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จังหวัดอุบลราชธานี) ศรีราชา จำแนกผู้ปกครองตามระดับชั้นเรียนของนักเรียนโดยภาพรวม

2) เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จังหวัดอุบลราชธานี) ศรีราชา จำแนกผู้ปกครองตามระดับชั้นเรียนของนักเรียนโดยภาพรวม

สมมติฐานการวิจัย

ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนต่างกัน การมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอน จำนวน 4 ด้าน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1) กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ของแต่ละชั้นเรียน แล้วเทียบบัญชีดีไตรยางค์ ในแต่ละชั้นปี แล้วสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ปกครองของนักเรียน จำนวน 553 คน

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือ 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้ปกครองของนักเรียนแบ่งตามระดับชั้นเรียน คือ ระดับชั้นอนุบาล ระดับชั้นประถมศึกษา และระดับชั้นมัธยมศึกษา มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จิงนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา ใน 4 ด้าน

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเอง ส่งแบบสอบถามทั้งหมด 553 ฉบับ ได้รับคืนมา 553 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

(1) วิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

(2) ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

(3) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จิงนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา ใน 4 ด้าน คือ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการให้ความรู้ผู้ปกครอง การมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์แก่เด็กที่บ้าน การมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์แก่เด็กที่โรงเรียน และการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียน วิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยาย

(4) การเปรียบเทียบจะวิเคราะห์โดยสถิติเอฟ ($F - test$) และวิเคราะห์รายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe') แล้วนำเสนอในรูปตารางพร้อมคำบรรยาย

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จิงนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาล จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 24.60 โดยมีผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 10.49 และระดับอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 14.11

ผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 48.64

โดยมีผู้ปกครองนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 ระดับประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 9.04 ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 7.23 ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 7.60 ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 9.04 และระดับประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 7.23

ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 26.76 โดยมีผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 9.40 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 9.76 และระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 26.76

5.1.2 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (ฉิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา ผลการวิจัยแต่ละระดับชั้นมีรายละเอียด ดังนี้

1) ระดับอนุบาล ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (ฉิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา ระดับชั้นอนุบาล ในภาพรวม 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์ที่บ้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียน

2) ระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (ฉิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา ระดับชั้นประถมศึกษา ในภาพรวม 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์ที่บ้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียน

3) ระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียน โรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (ฉิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา ระดับชั้นมัธยมศึกษา ในภาพรวม 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์ที่บ้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียน

5.1.3 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (ฉิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา จำแนกผู้ปกครองตามระดับชั้นเรียนของนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ในภาพรวม 4 ด้าน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาแตกต่างกับระดับชั้นประถมศึกษา

ด้านการมีส่วนร่วมในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาแตกต่างกับระดับชั้นประถมศึกษา

ด้านการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์แก่เด็กที่บ้าน ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาแตกต่างกับผู้ปกครองระดับประถมศึกษาและระดับอนุบาลศึกษา

ด้านการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์แก่เด็กที่โรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาแตกต่างกับผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

ด้านการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาแตกต่างกับระดับประถมศึกษาและระดับอนุบาลศึกษา

5.2 อภิปรายผล

จากผลของการวิจัย มีสาระสำคัญที่ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลดังนี้

5.2.1 จากผลจากการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา ใน 3 ระดับชั้นเรียน ทั้งระดับชั้นอนุบาลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา และระดับชั้นมัธยมศึกษา โดยภาพรวม 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เป็นเพราะ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรปัจจุบัน มีลักษณะการจัดกิจกรรมและเนื้อหาสาระที่แตกต่างไปจากเดิม ผู้ปกครองจึงไม่เข้าใจเนื้อหาวิธีการและการดำเนินกิจกรรมของหลักสูตร นอกจากนี้ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับนักเรียน เนื่องจากผู้ปกครองนักเรียนส่วนมากต้องประกอบอาชีพ ทำให้ไม่สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ทุกครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรเพ็ญ ชูประภา และคนอื่นๆ (2540, บทคัดย่อ) ที่กล่าวว่า ผู้ปกครองไม่สามารถมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้มากเท่าที่ควร อาจเป็นเพราะสาเหตุมาจากเศรษฐกิจโดยเฉพาะเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ทำให้แต่ละคนพยายามต่อสู้ดิ้นรนเพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บังอร อ้วนล้ำ (2540, บทคัดย่อ; อ้างถึงใน นิภาพรรณ หงษ์ชูเกียรติ, 2544, หน้า 61) วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเด็กในกิจกรรมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก : ศึกษา เฉพาะกรณี อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเด็กส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับแนวความคิดของ วิไลรัตน์ ชันเจริญ (2539, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน : วิเคราะห์ในกรณีของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาจะเป็นเรื่องที่ผู้ปกครองไม่มีเวลามาร่วมกิจกรรม ผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการร่วมกิจกรรม ขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมการรับประทานอาหารกลางวัน

5.2.2 จากผลจากการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จึงनाविकोनुरन्) ศรีราชา ทั้งระดับชั้นอนุบาลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา และระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์แก่นักเรียนที่บ้านทั้งนี้เพราะ พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นครูคนแรกและครูที่ดีที่สุดในโลกของลูก เป็นครูตลอดเวลา และตลอดชีวิตของลูก เป็นบุคคลที่มีหน้าที่เตรียมความพร้อมให้ลูกเข้าสู่สังคมภายนอกได้อย่างมั่นใจ จัดบรรยากาศที่บ้านให้เกิดการเรียนรู้ทุกเวลาทุกสถานที่ ทำให้สังคมมีแห่งการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา ปลูกฝังนิสัยรักการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับลูก เด็กใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับครอบครัว เด็กมีโอกาสเรียนรู้ในห้องเรียนเพียงร้อยละ 19 ของเวลาทั้งหมด ดังนั้น เด็กสามารถเรียนรู้ในห้องเรียนถึงร้อยละ 81 ของเวลาทั้งหมด เปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นได้ว่าเวลาในโรงเรียนกับเวลาที่เด็กมีจริงในชีวิตประจำวันนั้นต่างกันมาก (รุ่ง แก้วแดง, 2541, หน้า 170) ดังที่ อาภา ภมรบุตร (2545, หน้า 77) กล่าวว่าเด็กเรียนรู้ทุกวินาที สภาพแวดล้อมคือของจริงที่จะทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจชัดเจนขึ้น เด็กไม่ได้อยู่ที่โรงเรียนตลอดเวลา ผู้ปกครองควรมีความเข้าใจบุตรหลานของตนเอง เพราะถ้ามีการส่งเสริมเด็กทั้งที่บ้านและโรงเรียนย่อมเป็นการสนับสนุนการเรียนในระบบหรือในโรงเรียนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่ง เกตุสุขเดช กำแพงแก้ว (2547, หน้า 77) กล่าวว่า การเรียนรู้ที่บ้าน (Learning at home) เป็นการจัดสภาพแวดล้อมที่บ้านให้สนับสนุนการเรียนรู้เพราะเด็กเรียนรู้ทุกวินาที และยังสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 24 (6) บัญญัติว่า ให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ให้เกิดได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ทั้งนี้ผู้ปกครองนักเรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนจากที่บ้านได้ใน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านพฤติกรรม และด้านอาชีพ ซึ่งผู้ปกครองสามารถสนับสนุนนักเรียนที่บ้านได้ โดยกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้ พุดคุยสนทนากับเด็กเกี่ยวกับสิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียน กระตุ้นเตือนให้เด็กทำกิจกรรมตามที่ครูได้มอบหมายให้ รวมทั้งให้คำแนะนำและช่วยเหลือเด็กเมื่อเด็กต้องการ จัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความรู้ความคิดที่เด็กได้จากโรงเรียนเมื่อมีโอกาส การมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์แก่นักเรียนที่บ้าน สอดคล้องกับงานวิจัยด้านครอบครัวของรุ่งเรือง สุขภิรมย์ (2544, หน้า 11) พบว่า พ่อ แม่ ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญต่อการมีส่วนร่วมจัดกระบวนการเรียนรู้และจัดกิจกรรมส่งเสริม

การเรียนรู้ที่บ้าน

5.2.3 จากผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (ฉิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา ทั้งระดับชั้นอนุบาลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษา และระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าด้านอื่นคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะในชุมชนของโรงเรียนเป็นชุมชนที่ผู้ปกครองนักเรียนมีอาชีพประมง หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากประมงเป็นส่วนใหญ่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง ทำให้ไม่สามารถบริจาคทรัพย์สินหรืออุปกรณ์การเรียนการสอนให้กับนักเรียนได้ โรงเรียนต้องหาทุนให้กับนักเรียนเป็นจำนวนมาก ส่วนการให้ผู้ปกครองเข้ามาเป็นคณะกรรมการโรงเรียน ผู้ปกครองกลัวจะไม่มีเวลาให้เมื่อเวลาการประชุม ไม่มีความรู้ในการจัดการศึกษา และไม่มีความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับอุษา ภูมิ (2534, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความร่วมมือระหว่างโรงเรียนประถมศึกษากับชุมชน ศึกษากรณีจังหวัดสมุทรสาคร พบว่าอาชีพเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับระดับความร่วมมือในการทำกิจกรรมกับโรงเรียน และสอดคล้องกับชาคริต คล้ายพิมพ์ (2535, บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของกรรมการพัฒนาเด็กและผู้ปกครอง เด็กในการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กของหมู่บ้าน จังหวัดปราจีนบุรี พบว่าบทบาทพฤติกรรมกรรมการเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กของกรรมการพัฒนาเด็ก และผู้ปกครองเด็ก ด้านการใช้ความคิด วางแผนและตัดสินใจ แสดงพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย และยังสอดคล้องกับ บังอร อ้วนล้ำ (2540, บทคัดย่อ; อ้างถึงใน นิภาพรรณ หงส์ชูเกียรติ, 2544, หน้า 61) วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเด็กในกิจกรรมศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก : ศึกษาเฉพาะกรณี อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมด้านการลงทุนบริจาคเงิน และแรงงานในกิจกรรมเป็นลำดับสุดท้าย

5.2.4 จากผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (ฉิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา จำแนกตามระดับชั้นเรียนของผู้ปกครองนักเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} = 3.02) สูงกว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นอนุบาลศึกษา (\bar{X} = 2.83) และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา (\bar{X} = 2.52) ทั้งนี้เป็นเพราะช่วงอายุของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เป็นวัยที่เริ่มเรียนด้านวิชาการและต้องการให้ผู้ปกครองดูแลอย่างใกล้ชิด เด็กวัยนี้ยังช่วยตัวเองในทุกๆ ด้านไม่ได้ ผู้ปกครองจึงให้ความสนใจมากทำให้การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองสูงกว่าระดับอื่น สำหรับช่วงอายุของนักเรียนระดับอนุบาลศึกษา ผู้ปกครองการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองรองลงมาจากระดับประถมศึกษา เป็นเพราะวัยนี้ยังไม่เริ่มเรียนด้านวิชาการเป็นเพียงการเตรียมความพร้อม

เท่านั้น สำหรับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาที่น้อยกว่าระดับอื่นนั้น เป็นเพราะว่าช่วงอายุของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาอยู่ในช่วงที่ผู้ปกครองคิดว่าโตแล้วสามารถช่วยตัวเองได้ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองจึงน้อยกว่าระดับอื่น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ คณะอนุกรรมการงานวิจัยมูลนิธิตะเณต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย (2546, หน้า 2) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของโรงเรียนในเครือมูลนิธิตะเณต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย พบว่า ผู้ปกครองมากกว่าร้อยละ 60 ของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม มีความพร้อมในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน

5.2.5 จากผลการวิจัย การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จังหวัดชลบุรี) ศรีราชา เมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า

1) ด้านการมีส่วนร่วมในการให้ความรู้ผู้ปกครอง ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษา และระดับประถมศึกษาแตกต่างกัน โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูง ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกิจกรรมต่าง ๆ ที่โรงเรียน จัดขึ้นมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษา เช่น เข้าร่วมเกี่ยวกับเรื่องพัฒนาการเด็กในแต่ละช่วงอายุ เข้าร่วมจัดห้องเรียน วิธีจัดกิจกรรมและประสบการณ์ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนกับครู เข้าร่วมเกี่ยวกับเรื่องวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การเตรียมความพร้อม ขอคำปรึกษาและคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาการเรียนของนักเรียนกับครู

2) ด้านการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์ที่บ้าน ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับชั้นอนุบาลศึกษาแตกต่างกัน โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นอนุบาลศึกษามีค่าเฉลี่ยสูง ทั้งนี้เป็นเพราะวัยอนุบาลเป็นวัยที่ผู้ปกครอง ต้องให้การส่งเสริมและต้องดูแลอย่างใกล้ชิดมากกว่านักเรียนระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา ผู้ปกครองจึงต้องคอยให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนเมื่อนักเรียนต้องการ คอยกระตุ้นเตือนให้นักเรียนทำกิจกรรมตามที่ครูมอบหมายและช่วยสอนการบ้านแก่นักเรียนสอดคล้องกับ วารี ถิดิกา (2540, บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องการรับรู้และแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดอนุบาลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่สามารถมีส่วนร่วมในการจัดการอนุบาลศึกษาทั้ง 6 ด้าน และสามารถมีส่วนร่วมในระดับมาก คือ การเลี้ยงดูและเรียนรู้ของเด็กที่บ้าน และสอดคล้องกับ นิภาพรณ หงส์ชูเกียรติ (2544, หน้า 119) ที่วิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การกระตุ้นเตือนให้เด็กทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายจากผู้ดูแลเด็ก การร่วมมือในการฝึกสุขนิสัย การให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเอง การส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาอุปนิสัยที่ดีงาม และปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนของศาสนาเช่นเดียวกับ

แฟนทุซโซ, ไทท์ และชาลด์ส (Fantuzzo, Tighe & Childs, 2000, pp. 367-374; อ้างถึงใน เกตุสุขเดช กำแพงแก้ว, 2547, หน้า 117) ศึกษาแบบสอบถามการมีส่วนร่วมของครอบครัว: การประเมินพหุระดับของการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการศึกษาของวัยรุ่นตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยของการมีส่วนร่วมแบ่งเป็น 3 โครงสร้าง ได้แก่ การมีส่วนร่วมที่มีฐานมาจากโรงเรียน การมีส่วนร่วมที่มีฐานมาจากบ้าน และการประชุมร่วมกันระหว่างบ้านและโรงเรียน และผู้ปกครองที่มีการศึกษาสูงกว่าจะเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาของเด็กปฐมวัยมากกว่าผู้ปกครองที่มีการศึกษาน้อยกว่า

3) ด้านการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์แก่เด็กที่โรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาแตกต่างกับผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูง ทั้งนี้เป็นเพราะวัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในช่วงที่ผู้ปกครองให้ความสำคัญและมีความคิดว่าต้องดูแลในทุก ๆ เรื่องเกี่ยวกับการเรียน ผู้ปกครองจึงดูแลในเรื่องต่าง ๆ ตามที่โรงเรียนต้องการ เช่น ในการจัดเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้กับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และช่วยประเมินนักเรียนตามสภาพจริงเกี่ยวกับเพิ่มประจำตัวนักเรียน

4) ด้านการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาแตกต่างกับระดับประถมศึกษา และระดับอนุบาลศึกษา โดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูง ทั้งนี้เป็นเพราะผู้ปกครองมีส่วนช่วยให้นักเรียนมาร่วมกิจกรรมของโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ผู้ปกครองเข้าร่วมประชุมกับโรงเรียนเมื่อได้รับเชิญและเป็นกรรมการตรวจสอบหลักสูตรการเรียนรู้อยู่เป็นระยะ ๆ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จังหวัดกอนุสรณ์) ศรีราชา ครั้งนี้มีข้อเสนอแนะให้ผู้บริหารและคณะครูของโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จังหวัดกอนุสรณ์) ศรีราชา นำผลการวิจัยไปใช้ในการส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในแต่ละด้านดังนี้

1) ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการให้ความรู้ผู้ปกครอง โรงเรียนควรเชิญผู้ปกครองนักเรียนให้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนให้มากขึ้น โดยการประชุมสัมมนาหรือจัดงานชุมนุมต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ปกครองได้ทราบข้อมูลข่าวสารและความเคลื่อนไหวของโรงเรียน เชิญชวน

และประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมเข้าร่วมจัดห้องเรียน วิธีจัดกิจกรรมและ ประสบการณ์ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนกับครู เข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การ เตรียมความพร้อม และเข้าอบรมเกี่ยวกับหลักการจัดการศึกษาในระดับต่าง ๆ กับโรงเรียนให้มากขึ้น และวางแผนพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจมีเจตคติที่ดี ต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียน วางแผนการนิเทศ ติดตาม กำกับอย่าง จริงจัง ต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ

2) ด้านการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์แก่เด็กที่บ้าน โรงเรียนควรให้ ข้อมูลและประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองทราบว่า ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้าง ประสบการณ์แก่เด็กที่บ้าน เช่น ผู้ปกครองควรมีเวลารับฟังและช่วยแก้ปัญหาให้เด็กทุกครั้งที่ต้องการ

3) ด้านการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์ที่โรงเรียน โรงเรียนควรวางแผน เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โรงเรียน ควรเชิญผู้ปกครองมาเป็นวิทยากรให้โรงเรียน และให้เป็นคณะกรรมการของโรงเรียนในเรื่องต่าง ๆ

4) ด้านการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียน โรงเรียนควรวางแผนการจัดการศึกษา ให้ผู้ปกครองได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการ จัดการเรียนการสอน ควรวางแผนกำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจน การนำทรัพยากรและบุคลากรใน ท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน เชิญผู้ปกครองเข้าร่วมเป็นกรรมการ ตรวจสอบหลักสูตรการเรียนการสอนเป็นระยะและให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย และภารกิจของโรงเรียนให้มากขึ้น

5) จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนระดับอนุบาลศึกษา ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา แตกต่างกันในด้านการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์ที่บ้าน และ ด้านการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียน ดังนั้น ผู้บริหารและคณะครูของโรงเรียนอนุบาลบ้าน บางพระ (จิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา จึงควรส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้น

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาการมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างประสบการณ์แก่เด็กที่โรงเรียนและการมี ส่วนร่วมในการสนับสนุนโรงเรียนของโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา

2) ควรศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียน การสอนของโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (จิ่งนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา

3) ควรศึกษาความต้องการของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการเรียนการสอนในโรงเรียนอนุบาลอื่น ๆ

4) ควรศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ปัญหาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียนอนุบาลบ้านบางพระ (ถึงนาวิกอนุสรณ์) ศรีราชา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี